

Hem > ... > Penningfordringar > Småmål > Estonia

Småmål

 Estland

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Finns det ett förfarande för tvister om mindre värden?

Nationella förfaranderegler för civilrättsliga förfaranden fastställs i [civilprocesslagen](#) (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*).

Enligt § 403 i civilprocesslagen får en domstol med parternas samtycke meddela ett avgörande utan muntlig förhandling.

Enligt § 404 i civilprocesslagen får en domstol besluta att ett mål som rör en talan med ett penningvärde ska handläggas genom ett skriftligt förfarande om värdet av talan inte överstiger motsvarande 4 500 euro för huvudfordran och 8 000 euro tillsammans med accessoriska fordringar.

Enligt § 405 i civilprocesslagen har en domstol rätt till skönsmässig bedömning och får handlägga en talan genom ett förenklat förfarande och endast iakttä de allmänna förfarandepinciper som fastställs i civilprocesslagen om en sådan talan har ett penningvärde och värdet inte överstiger ett belopp motsvarande 3 500 för huvudfordran och 7 000 euro tillsammans med accessoriska fordringar.

Om sökanden så begär ska en talan om betalning av belopp som härrör från en växel eller check eller en talan om tvångsindrivning till följd av en inteckning, inteckning i fartyg eller registrerad panträtt hanteras i ett dokumentbaserat förfarande. Detta förutsatt att alla uppgifter till stöd för fordran kan styrkas med hjälp av handlingar och att de nödvändiga handlingarna bifogas talan, eller inges av sökanden inom den tidsfrist som domstolen fastställt.

1.1 Förfarandets omfattning och tröskelvärde

1.2 Om parterna samtycker till det kan domstolen besluta att ett tvistemål ska handläggas genom ett skriftligt förfarande, oavsett målets typ och värde.

Domstolen får besluta att ett skriftligt förfarande ska användas utan parternas samtycke om målet rör en talan med ett penningvärde och om värdet av talan inte överstiger ett belopp motsvarande 4 500 euro för huvudfordran och 8 000 euro tillsammans med accessoriska fordringar.

Det förenklade förfarandet får tillämpas om talan har ett penningvärde och detta värde inte överstiger ett belopp motsvarande 3 500 euro för huvudfordran och 7 000 euro tillsammans med accessoriska fordringar.

Om en talan om betalning av belopp som härrör från en växel, check eller en tvångsindrivning till följd av en inteckning, inteckning i fartyg eller registrerad panträtt hanteras i ett dokumentbaserat förfarande fastställs inget tröskelvärde.

1.2 Tillämpning av förfarandet

Ansökningar inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet får inges till domstolen på elektronisk väg eller via en tillhandahållare av posttjänster. Ansökningar kan lämnas in elektroniskt via det informationssystem som

skapats för detta ändamål (det offentliga e-File-systemet [*Avalik e-toimik*], <https://www.e-toimik.ee/>) eller genom att skicka ett e-postmeddelande till den angivna e-postadressen. Kontaktuppgifterna till de estniska domstolarna finns på [domstolsväsendets webbplats](#). Ansökningar måste undertecknas av avsändaren. Handlingar som inges på elektronisk väg måste vara försedda med sökandens elektroniska signatur eller ha översänts på något annat säkert sätt som gör att avsändaren kan identifieras. Ansökningar kan även inges elektroniskt via fax eller i annan form som gör det möjligt att registrera den i skriftlig form, förutsatt att den skriftliga handlingen i original utan dröjsmål inges till domstolen. Om det förenklade förfarandet tillämpas får domstolen kringgå de rättsliga bestämmelserna om formkrav för ingivande av ansökningar.

När domstolen beslutar att det skriftliga förfarandet ska tillämpas med parternas samtycke enligt § 403 i civilprocesslagen ska den så snart som möjligt fastställa tidsfristen för ingivande av ansökningar och handlingar, fastställa datum för domens offentliggörande samt informera parterna om detta. Parterna får endast dra tillbaka sitt samtycke till ett skriftligt förfarande om den processuella situationen förändras väsentligt. Om en part underlåter att informera domstolen om huruvida denne samtycker till ett skriftligt förfarande görs antagandet att denne önskar att målet ska prövas i en domstolsförhandling.

Enligt § 404 i civilprocesslagen ska domstolen vid beslut om att använda det skriftliga förfarandet i ett mål som rör en talan med ett penningvärde fastställa tidsfristen för ingivande av ansökningar och handlingar, fastställa datum för domens offentliggörande samt informera parterna om detta. Domstolen får ändra tidsfristen om detta motiveras av en förändring i den processuella situationen. Domstolen upphäver beslutet om användning av ett skriftligt förfarande om den anser att en part behöver inställa sig personligen för att förklara fakta som ligger till grund för talan. Om en part begär att höras kommer detta att ske även om ett beslut har fattats om ett skriftligt förfarande.

Enligt § 405.3 i civilprocesslagen får domstolen handlägga en talan i ett förenklat förfarande utan att det krävs ett särskilt beslut om detta. När domstolen utövar sitt utrymme för rättvis skönsässig bedömning och handlägger en talan i ett förenklat förfarande iakttar den endast de allmänna förfarandepinciperna. I det förenklade förfarandet säkerställer domstolen att parternas grundläggande fri- och rättigheter och grundläggande processuella rättigheter respekteras, och hör även en part om parten begär detta. En domstolsförhandling behöver inte hållas för detta. Domstolen måste dock underrätta parterna i förfarandet om att de har rätt att höras av domstolen. Ett förenklat förfarande är en möjlighet för domstolen, inte en skyldighet.

När domstolen handlägger en talan i ett förenklat förfarande kan domstolen bland annat

- föra register över processhandlingar endast i den utsträckning domstolen anser det nödvändigt, och utesluta rätten att inge invändningar mot sådana registreringar,
- fastställa tidsfrister andra än dem som fastställs i lag,
- även erkänna personer som inte hänvisas till i lag som avtalsföreträdare för en part i förfarandet,
- kringgå rättsliga bestämmelser som rör formkraven för ingivande och mottagning av bevis, och även erkänna bevis som inte har lämnats under ed, inbegripet uttalanden gjorda av parterna i förfarandet,
- kringgå rättsliga bestämmelser om krav på delgivning av inlagor och den form i vilken inlagor ska inges av parterna i förfarandet, med undantag för delgivning av talan med svaranden,
- avstå från skriftliga förberedande förfaranden och domstolsförhandlingar,
- uppta bevis på eget initiativ,
- meddela dom i målet utan att ange bakgrund och domskäl,
- förklara att ett beslut som har fattats i målet kan verkställas utan dröjsmål även i andra fall än dem som föreskrivs i lag, eller utan lagstadgad säkerhet.

Om tvistemålets värde ligger under tröskelvärdet för ett förenklat förfarande tillämpas bestämmelserna för förenklade förfaranden, även vid överklagande av ett beslut som fattats i det förenklade förfarandet. Detta gäller även när tvistemål avgörs enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande (EUT L 199, 31.7.2007, s. 1) i den mån detta inte regleras av den förordningen. På grundval av förordningen kan målet avgöras av distriktsdomstolen (*maakohus*) med relevant behörighet.

Ett dokumentbaserat förfarande tillämpas på sökandens begäran förutsatt att alla uppgifter till stöd för fordran kan styrkas med hjälp av handlingar, och att de nödvändiga handlingarna bifogas talan eller inges av sökanden inom en tidsfrist som domstolen fastställt.

Det medel för elektronisk delgivning som kan användas för att skicka handlingar till estniska domstolar är det elektroniska informationssystemet (<https://www.e-toimik.ee/>) samt delgivning av handlingar via e-post eller fax. När en handling skickas till en domstol via fax ska originalexemplaret av den skriftliga handlingen inges till domstolen utan dröjsmål så snart faxet har skickats. Om ett domstolsbeslut överklagas ska originalexemplaret av överklagandet inges inom tio dagar.

Domstolen kan godta en ansökan eller en inlägga som en part i förfarandet skickar med e-post även om den inte uppfyller kraven på digital signatur, förutsatt att domstolen inte hyser några tvivel om avsändarens identitet eller det faktum att handlingen har skickats, särskilt när handlingar försedda med digital signatur tidigare har sänts till domstolen från samma e-postadress i samma mål av samma part eller om domstolen har beslutat att framställningar och andra handlingar även får inges i denna form.

Det är också möjligt att ge förhandsgodkännande på elektronisk väg via det elektroniska informationssystemet (<https://www.e-toimik.ee/>), via e-post eller fax. Samtycke till delgivning på elektronisk väg enligt artikel 13.1 b led ii) i förordningen om ett europeiskt småmålsförfarande får också inges till domstolen tillsammans med ansökan om ett europeiskt småmålsförfarande.

Inlagor ska som huvudregel delges advokater, notarier, exekutionstjänstemän, konkursförvaltare och statliga eller lokala myndigheter på elektronisk väg, via det utsedda informationssystemet. Delgivning av handlingar på annat sätt är endast tillåten om det finns vägande skäl för detta.

Ett överklagande av ett domstolsbeslut som meddelats i ett europeiskt småmålsförfarande kan inges till den regionala domstol (*ringkonnakohus*) som är behörig gentemot den distriktsdomstol som meddelade domen i fråga. Överklagandet ska inges skriftligen och innehålla följande:

1. Namnet på domstolen som meddelade den omtvistade domen, datum för domen och tvistemålets nummer.
2. En uttrycklig begäran från klaganden med angivande av både i vilken utsträckning denne bestrider förstainstansdomstolens dom och vilket beslut klaganden begär från den regionala domstolen.
3. Grunderna för överklagandet.
4. Den tidpunkt då den omtvistade domen delgavs.

Grunderna för överklagandet ska omfatta följande:

1. Den rättsliga bestämmelse som domstolen i första instans har brutit mot i sin dom eller i formuleringen av domen, eller de omständigheter som domstolen i första instans har fastställt felaktigt eller bristfälligt.
2. Orsaken till överträdelsen av den rättsliga bestämmelsen eller det felaktiga eller bristfälliga fastställandet av omständigheter.
3. En hänvisning till den bevisning som klaganden önskar använda för att styrka varje uppgift om sakförhållanden.

Skriftlig bevisning som inte lades fram i domstolen i första instans och som klaganden begär att domstolen ska godta ska ingå i överklagandet.

Om nya fakta och bevis läggs fram som grund för överklagandet måste skälet till att dessa nya fakta och bevis inte lades fram i domstolen i första instans anges i överklagandet.

Om klaganden önskar att domstolen ska höra ett vittne, att en part i förfarandet ska avlägga en förklaring under ed, eller att ett sakkunnigutlåtande eller en inspektion ska genomföras måste det anges i överklagandet tillsammans med skälen till detta. Om så är fallet måste vittnenas eller de sakkunnigas namn, adress och kontaktuppgifter anges i överklagandet, om detta är känt.

Om klaganden önskar att målet ska prövas vid en domstolsförhandling måste detta anges i överklagandet. Om detta inte görs antas de samtycka till att målet avgörs genom ett skriftligt förfarande. Domstolen delger motparten ansökan om överklagande och fastställer en tidsfrist för denne att lägga fram sin ståndpunkt.

Domstolen fattar beslut om ansökan om omprövning av en dom enligt förordningen om småmålsförfaranden i form av ett avgörande. Vid behov behandlas ansökan i en domstolsförhandling. Om ansökan godtas kommer det europeiska småmålsförfarandet att fortsätta som det var innan domen meddelades. Beslut om att avslå ansökningar om förnyad prövning kan överklagas till en regional domstol. Beslut gällande överklaganden som

har fattats av en regional domstol kan endast överklagas till Högsta domstolen (*Riigikohus*) om den regionala domstolen avslog överklagandet.

Storleken på den statliga avgiften avgörs av tvistemålets värde, som i sin tur avgörs på grundval av det belopp som begärs. Vid beräkningen av ett tvistemåls värde läggs beloppet i huvudfordran till beloppen i eventuella accessoriska fordringar. Vid en ansökan om ett europeiskt småmålsförfarande för att återvinna dröjsmålsränta på fordringar som inte förfallit måste även ett belopp motsvarande ett års dröjsmålsränta läggas till beloppet. Storleken på den statliga avgiften fastställs på grundval av det slutligt mottagna beloppet (värdet på föremålet för tvisten) och i enlighet med tabellen i [bilaga 1](#) till [lagen om statliga avgifter](#) (*riigilõivuseadus*) som det hänvisas till i avsnitt 59.1.

En statlig avgift måste betalas på hälften av värdet i en talan om omprövning av ett domstolsavgörande i förfaranden som äger rum på grundval av förordningen om småmålsförfaranden. Denna statliga avgift är minst 100 euro och högst 2 100 euro.

Samma statliga avgiftsbelopp måste betalas för att inge ett överklagande som den avgift som betalades för att inge den ursprungliga ansökan om ett europeiskt småmålsförfarande till distriktsdomstolen, med beaktande av överklagandets omfattning. Om ett överklagande eller kassationsöverklagande inges mot en dom som har meddelats i ett dokumentbaserat förfarande eller mot en mellandom eller deldom som utfärdats med förbehåll antas värdet av målet vara 1/4 av värdet av målet i första instans.

När ett kassationsöverklagande inges till Högsta domstolen måste en statlig avgift på 1 % av tvistemålets värde betalas, med beaktande av överklagandets omfattning. Den statliga avgiften fastställs på grundval av § 59 i [lagen om statliga avgifter](#). Den statliga avgiften är minst 100 euro och högst 4 760 euro.

En statlig avgift på 70 euro måste betalas till en regional domstol eller till Högsta domstolen för att inge ett överklagande.

Den statliga avgiften kan betalas via banköverföring till något av finansministeriets bankkonton: SEB Pank - kontonummer EE571010220229377229 (Swift: EEUHEE2X); Swedbank - kontonummer EE062200221059223099 (Swift: HABAE2X); Luminor Bank - kontonummer EE221700017003510302 (Swift: RIKOEE22); LHV Pank - kontonummer EE567700771003819792 (BIC/Swift: LHVBE22).

Om en dom som meddelats inom ramen för ett europeiskt småmålsförfarande inte följs frivilligt faller verkställigheten under [exekutionstjänstemännens](#) ansvarsområde.

Domstolar som beslutar om ansökningar i europeiska småmålsförfaranden (se punkt 1.2) har befogenhet att vidta de åtgärder som avses i artikel 23.

1.3 Formulär

Det finns inga nationellt tillämpliga standardformulär för förenklade förfaranden.

1.4 Hjälp

Rättshjälp tillhandahålls i enlighet med det förfarande som fastställs i [lagen om statlig rättshjälp](#) (*riigi õigusabi seadus*) och i kapitel 18, del 6 i civilprocesslagen. Beviljande av statligt finansierad rättshjälp beslutas på grundval av en ansökan från den berörda personen.

En ansökan om att erhålla statligt finansierad rättshjälp i egenskap av part i ett civilrättsligt förfarande inges till den domstol som handlägger målet, eller som har behörighet att handlägga det.

Fysiska personer har rätt till statligt finansierad rättshjälp om deras ekonomiska situation vid tidpunkten för behovet av rättshjälp innebär att de inte kan betala för behöriga juridiska tjänster eller om de endast delvis eller i delbetalningar kan betala sådana tjänster eller om deras ekonomiska situation gör att de inte kan uppfylla sina grundläggande försörjningsbehov efter att ha betalat för juridiska tjänster.

Statligt finansierad rättshjälp beviljas fysiska personer som, vid tidpunkten för inlämnandet av ansökan om rättshjälp, har sin hemvist i Estland eller i en annan EU-medlemsstat, eller är estnisk medborgare eller medborgare i en annan EU-medlemsstat. Hemvist fastställs på grundval av artikel 62 i Europaparlamentets och

rådets förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1). Andra fysiska personer beviljas rättshjälp endast om de har rätt till detta enligt en internationell förpliktelse som är bindande för Estland.

1.5 Regler om bevisupptagning

I motsats till standardförfarandet för en talan får en domstol även ta upp bevis på eget initiativ i ett mål som handläggs i ett förenklat förfarande enligt § 405 i civilprocesslagen. Domstolen får kringgå de rättsliga bestämmelserna om formkrav för ingivande och upptagning av bevis och även som bevismedel erkänna bevis som inte har lämnats under ed, inbegripet uttalanden av parterna i förfarandet.

I ett dokumentbaserat förfarande godtas som bevis endast de handlingar och uttalanden från parterna som lämnats under ed. Bevis får endast inges för talan om betalning av ett penningbelopp som har sin grund i en växel eller check, tvångsindrivning till följd av en inteckning eller inteckning i fartyg, eller om huruvida en handling är äkta eller förfalskad. Inga andra bevis godtas, och invändningar beaktas inte. Inga andra yrkanden eller genkärsmål får inges i ett dokumentbaserat förfarande. För att bevisa en accessorisk fordran som härrör från en växel eller check är det tillräckligt att styrka fordran.

Reglerna för bevisupptagning anges i kapitel 25 i civilprocesslagen. Om inte annat föreskrivs i lag måste båda parter i en tvist bevisa de omständigheter som deras påståenden och invändningar grundar sig på. Om inte annat föreskrivs i lag kan parterna komma överens om en annan fördelning av bevisbördan än vad som föreskrivs i lag samt komma överens om typen av bevis för att styrka vissa sakförhållanden. Parterna i förfarandet tillhandahåller bevis. Domstolen får uppmana parterna att lägga fram ytterligare bevis. Om en part i förfarandet som önskar lägga fram bevis inte kan inkomma med bevisningen själv får parten begära att domstolen inhämtar denna bevisning. Vid framläggande av bevis eller begäran om bevisupptagning ska parten i förfarandet förklara vilka för målet relevanta omständigheter han eller hon önskar bevisa genom att lägga fram bevisningen eller begära bevisupptagning. En begäran om bevisupptagning ska också innehålla uppgifter som gör det möjligt att genomföra upptagningen. Under det förberedande förfarandet fastställer domstolen en tidsfrist för ingivande av bevis eller begäran om bevisupptagning. Om en begäran från en part i förfarandet om bevisupptagning avslås på grund av att denne har underlåtit att betala kostnaderna för bevisupptagningen i förväg trots att domstolen har begärt detta har parten inte rätt att begära att denna bevisning tas upp senare om ett godtagande av begäran skulle leda till att målet senareläggs.

Om bevis måste upptas från en plats som ligger utanför den territoriella behörigheten för den domstol som behandlar ett mål kan domstolen fatta beslut om att en särskild begäran om en processhandling ska ställas till den domstol vars territoriella behörighetsområde bevisen kan upptas från. Den särskilda begäran görs i enlighet med det förfarande som gäller för att utföra den begärda processhandlingen. Parterna i förfarandet underrättas om när och var processhandlingen ska genomföras, men avsaknaden av en part hindrar inte genomförande av den särskilda begäran. Protokollet för processhandlingen och bevis som tagits upp vid genomförandet av den särskilda begäran skickas utan dröjsmål till den domstol som prövar målet. Om bevisupptagning utförd av en domstol som handlägger ett mål på grundval av en särskild begäran leder till en tvist som inte kan lösas av den domstolen, och fortsatt bevisupptagning beror på utgången av tvisten, löses tvisten av den domstol som handlägger huvudmålet. Om domstolen som genomför den särskilda begäran anser att det i syfte att avgöra målet är lämpligt att överlämna bevisupptagningen till en annan domstol riktar den en begäran om detta till domstolen och informerar parterna i förfarandet.

Bevis som tas upp i ett annat land i enlighet med det landets lagstiftning får användas i civilrättsliga förfaranden i Estland, såvida inte processhandlingen som genomförs för bevisupptagningen strider mot principerna för civilrättsliga förfaranden i Estland. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1783 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur får den instans vid en estnisk domstol som har begärt bevisupptagning i enlighet med förfarandet som anges i förordningen, eller en domare som agerar på grundval av ett beslut från en sådan domstol, närvara vid och delta i den utländska domstolens bevisupptagning. Parterna i ett förfarande, deras ombud samt sakkunniga får delta i bevisupptagningen i samma utsträckning som vid bevisupptagning i Estland. I fall där artikel 19.3 i förordningen medger direkt bevisupptagning av en estnisk domstol i en annan EU-medlemsstat får panelen vid den domstol som prövar målet, en domare som agerar på grundval av ett beslut och en sakkunnig som har utsetts av domstolen delta vid bevisupptagningen.

Om bevis ska tas upp utanför EU begär domstolen bevisupptagning genom den behöriga myndigheten i enighet

med konventionen om bevisupptagning i utlandet i mål och ärenden av civil och kommersiell natur. Domstolen får också ta upp bevisning i ett annat land genom att agera via ambassadören eller den behöriga konsulära tjänsteman som företräder Estland i landet i fråga, förutsatt att detta inte är förbjudet enligt lagstiftningen i det landet.

En part som har lagt fram bevis eller begärt bevisupptagning får avstå från eller dra tillbaka bevisningen endast med motpartens samtycke, om inte annat föreskrivs i lag.

1.6 Skriftligt förfarande

I ett förenklat förfarande får ett ärende handläggas genom ett skriftligt förfarande. I förfarandet säkerställer domstolen att parternas grundläggande fri- och rättigheter och grundläggande processuella rättigheter respekteras, och hör även en part om parten begär detta. En domstolsförhandling behöver inte sammankallas för detta. Domstolen får avstå från att genomföra ett skriftligt förberedande förfarande eller en domstolsförhandling.

I ett dokumentbaserat förfarande får ett mål handläggas genom ett skriftligt förfarande om parterna är eniga om detta.

1.7 Domens utformning

En dom består av en inledning, själva beslutet, en beskrivande del och en motivering (domskälen). I ett förenklat förfarande får en domstol avkunna en dom utan beskrivande del eller motivering. När en domstol handlägger en talan genom ett förenklat förfarande får den i den beskrivande delen av domen begränsa sig till att endast ange de rättsliga grunderna och de bevis som den grundar sina slutsatser på.

En distriktsdomstol som avkunnar en dom i ett mål där det förenklade förfarandet har använts får notera att den beviljar rätten att överklaga. I regel beviljar domstolen rätten att överklaga om den anser att det krävs ett beslut av en appellationsdomstol för att inhämta ett utlåtande från en regional domstol i en rättsfråga. Beviljande av rätten att överklaga behöver inte motiveras.

I ett dokumentbaserat förfarande avvisas en talan om sökanden inte har bevisat fordran med hjälp av den bevisning som tillåts i ett dokumentbaserat förfarande. I dessa fall kan talan inges på nytt enligt standardförfarandet. Om domstolen bifaller talan i ett dokumentbaserat förfarande trots svarandens invändningar avkunnar den en dom där svarandens rätt att försvara sina rättigheter i framtiden förbehålls. När det gäller överklagande och verkställighet anses en dom med förbehåll vara en slutlig dom. Om en invändning som kunde ha ingivits genom ett dokumentbaserat förfarande löses genom en dom med förbehåll får svaranden därefter endast inge invändningen på nytt om domen med förbehåll upphävs eller ändras.

1.8 Ersättning för kostnader

Allmänna principer:

- Den förlorande parten står för kostnaderna för talan.
- Den förlorande parten ersätter bl.a. den andra parten för nödvändiga kostnader utanför domstol som uppstår till följd av det rättsliga förfarandet. Parterna ersätts för alla kostnader utanför domstol som ett vittne skulle ersättas för – inbegripet ersättning för förlorad lön eller annan permanent inkomst – på samma grunder och i samma utsträckning som gäller för vittnen.
- Rättegångskostnader för en parts juridiska ombud ersätts i enlighet med samma regler som gäller för partens rättegångskostnader.
- Domstolen får besluta att rättegångskostnaderna helt eller delvis ska bäras av parterna själva om det vore grovt oskäligt eller orimligt att ålägga den förlorande parten att betala motpartens rättegångskostnader.
- Om en talan delvis bifalles ska parterna bära rättegångskostnaderna i lika delar, såvida inte domstolen fördelar rättegångskostnaderna på ett sätt som motsvarar i vilken utsträckning talan bifalles eller ålägger parterna att själva, helt eller delvis, bära rättegångskostnaderna.

1.9 Överklagande

Domstolen anger regler och tidsfrist för överklagande i själva domslutet när det gäller en dom som meddelas i ett förenklat förfarande. En dom i ett förenklat förfarande kan överklagas enligt standardförfarandet. En regional domstol kan pröva ett överklagande genom ett förenklat förfarande oavsett om distriktsdomstolen har tillåtit det eller ej och ett överklagande kan inges oavsett om distriktsdomstolen har tillåtit detta eller ej. Den regionala domstolen får inte lämna ett överklagande obehandlat enbart på grund av att ett förenklat förfarande används.

En dom i ett dokumentbaserat förfarande kan överklagas enligt standardförfarandet.

En part och en tredje part med en självständig fordran kan överklaga en dom från en domstol i första instans. En tredje part utan en självständig fordran kan överklaga på de villkor som anges i § 214.2 i civilprocesslagen.

Ett överklagande får inte inges om båda parterna har av sagt sig sin rätt att inge ett överklagande i en ansökan som ingetts till domstolen.

Ett överklagande får inges inom 30 dagar från det att klaganden har delgivits domen, men inte senare än fem månader från det att domen i första instans offentliggjordes.

Om en tilläggsdom tillkommer i ett mål under överklagandefristen börjar fristen löpa från det datum då tilläggsdomen meddelas, även med avseende på den ursprungliga domen. I fall där den utelämnade delen läggs till i domar som meddelats utan beskrivande del eller motivering börjar överklagandefristen löpa på nytt det datum då den fullständiga domen meddelas.

Överklagandefristen kan förkortas om parterna når en överenskommelse om detta och meddelar domstolen. Den kan också förlängas upp till fem månader från det att domen offentliggjorts.

En part i ett överklagandeförfarande kan väcka kassationstalan mot en dom från en regional domstol vid Högsta domstolen om den regionala domstolen väsentligt har åsidosatt en bestämmelse i processrätten eller tillämpat en materiell bestämmelse felaktigt. En tredje part utan självständig fordran får väcka en kassationstalan på de villkor som anges i § 214.2 i civilprocesslagen.

En kassationstalan får inte väckas om båda parterna har av sagt sig sin rätt att inge ett överklagande i en ansökan som ingetts till domstolen.

En kassationstalan får inges inom 30 dagar från det att klaganden har delgivits domen, men inte senare än fem månader från det att den regionala domstolens dom offentliggjordes.

Senaste uppdatering: 31/12/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.